

Mythologia, Francfort, 1581 - X [109-110] : De Orione

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document est une version augmentée de :
[Mythologia, Venise, 1567 - X \[109-110\] : De Orione](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VIII

[Mythologia, Francfort, 1581 - VIII, 13 : De Orione numéroté XII par erreur](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[109-110\] : D'Orion](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[109-110\] : D'Orion](#) est une traduction de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Francfort, 1581 - X [109-110] : De Orione, 1581

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 14/01/2026 sur la plate-forme EMAN :
<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/6158>

Copier

Présentation du document

Publication Francfort, André Wechel, 1581

Exemplaire Regensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Format in-8

Langue(s) Latin

Pagination p. 1064-1065

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Orion](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

cuiam quod iræ moderaretur, eamque pro opportunitate negotiorum, cum res ita postularet, simulare cognouit. Nam vel ex hac ipsa morum varietate nomen illud obtinuit. His præterea accedebat, quod nihil omnino carere moderatore poterat: quando vel leuissimi venti suum habebant gubernatorem ac Deum.

De Scylla.

Atque ut paucis complectar, illud tandem demonstrant antiqui, quod in Ethicis scribit Aristoteles, virtutem esse mediam inter duo extrema, quorum extremorum utrumque est vitium. Nam cum ex altera parte Scylla, ex altera Charybdis grauissima monstra in Siculo mari nauigantibus sint deuotanda, mediumque iter inter utrumque tenendum, ista tandem incolumis euadit, qui neutram in partem magis declinauerit. Cum enim vita mortalium sit tanquam longa nauis, in qua permultæ occurrunt difficultates, multæque variorum monstrorum illecebræ, neque difficultatibus, neque illecebris cedendum est, sed omnibus moderatio adhibenda: cum neque assiduam seueritatem, neque assiduam molliem vita hominis possit perficere.

De Orione.

Tum rursus ut explicarent antiqui generationem elementorum, & ventorum, & eorum quæ fiunt in sublimibus, Orionem trium patrum filium introduxerunt: est enim Orion ventorum & pluuiarum & fulminum ac tonitruum materia. Nam rerum omnium semina in mari continentur, quia sunt elementa omnia in omnibus, manifestius autem in mari, quod aqua magis sensu percipitur, cum accipit mutationem. Vis Apollinis vapores ex aqua excitat, eosque extenuans non sine quodam spiritu innato, in aera extollit. Iupiter, quod aer fit, patuit. Ut vero supernatantem materiam esse demonstrarent, Orionem impetrasse à patre fabulati sunt, ut super aquas incederet. Hæc materia in aera diffunditur, atque cum Orion ibi conetur Aeropen violare, extra regionem euicitur priuatum lumine. necesse est enim vapores per aera pertransire, & ad summam partem accedere, per quem locum diffusa & dilatata materia imbrum & exterorum ignis primam vim sentit paulatim deficere. Sic igitur ad significandū circularem elementorum motum & generationē, hunc excipi à Vulcano dixerunt,

& ad

& ad Solē proficisci, mox reuerti in Chium: quia vapores per calorem attracti sursum feruntur; mox ab antiperistati siue à circumstanti frigore in suprema, ad quā peruenire possunt, aeris regione rursus coacti in pluuias funduntur: quod quoniam fit per vires Lunæ, fabulati sunt Orionē ausum fuisse Dianam attingere, & idcirco sagittis ab illa fuisse cōfossū. Videntur. n. nobis vapores Lunā attingere, cuius vis est tanquā fermentū in pluuijs cōcitandis, & cogendis vaporibus, velut reliqui planetæ vim eius adiuuāt aut impediunt. Quod aut Orion materia credita sit imbrium, vel illud est argumento, quod cū in signum cœleste versus dicatur, nunc etiam suo exortu frequentissimas pluuias concitat, & ventos, & tonitrua, & fulmina.

At Ethicē.

Grauiissimas calamitates passus est idcirco Orion, quia nemini non calamitosa libido, & illegitimarum rerum cupiditas, esse potest. Deinde ad deprimendam omnem mortalem arrogantiam, quia si neminem habes te in aliqua re præstantiorem, ceterosq; mortales aliqua re longo intervallo superes, at Deum habes, qui te longo spatio relinquat, omnesq; vires humanas antecellat.

De Arione.

Enimuero ne quis sua flagitia occultari posse diutius arbitraretur, cū turpe quidpiam patrasset, Arionis fabulam excogitarunt antiqui: vt significarent vel volucres cœli, vel feras syluestres, vel pisces maris certissimos testes fore aliquando nostrorum scelerum: si homines vel defuerint, vel nos noluerint accusare, & laborantibus viris bonis opem ferre: cū Dij sint scelerum omnium ultores & vindices.

De Amphione.

Merito itaque Amphion ultimo supplicio ab Apolline Latonæ filio affectus, fuit quia nimium ob lyrae pulsandæ peritiā gloriaretur. Nam Latonam Latonæque filios contumelijs affectit, quod Dea nulla re hominibus præstaret, cū rudes & imperitos haberet filios, si secum conferantur. At Dij, quibus inuisa est omnis mortalium arrogantia, temeritatem Amphionis minimè ferentes, illum grauiissimis domesticis calamitatibus addixerunt. Quare siquid præclarum habemus, per quod excellamus, id totum à diuina bonitate nos habere putandum est.